

One does not sell to a gentile

אין מוכרים לנכרי -

Overview

ש"ב maintains that one may not sell to a נכרי, unless he can reach his destination before שבת. The גמרא¹ later states that ש"ב prohibited certain acts on תוספות provided that if they were done on שבת there would be a חטאת. Our תוספות qualifies this rule.

anticipates a difficulty:

אף על גב דאי עביד להו² בשבת לא מיחייב חטאת -

Even though if he would do these on שבת, he would not be מחייב a חטאת, so why are they prohibited –

responds:

מכל מקום מאחר שהנכרי מחמר³ או עושה בשבת בידים⁴ דבר שישראל אסור מן התורה -
Nevertheless since the נכרי is מחמר or doing work with his hands on שבת;
something which a ישראל is forbidden מה"ת, in those cases -

גזרו רבנן עם חשכה כדפירש בקונטרס⁵ משום דמיחלף בשלוחו⁶ -

The רבנן decreed not to do them close to nightfall, as רש"י explained because it can be misconstrued that the נכרי is his agent to do these actions -

אבל בהנך דברים דרישא שאינו עושה בשבת איסור בידים לא גזרו⁷ אי לאו דמיחייב חטאת -
However these prohibitions of the רישא (like אין שורין וכו' where he is not doing a מלאכה with his hands on שבת, they did not decree any prohibition unless he is חייב a חטאת if he did it on שבת -

והיינו טעמא⁸ דאין נותנין עורות לעבדן:

And that it the reason why one does not give hide to be tanned, because the נכרי is doing something בידים, which for a ישראל is אסור מן התורה.

¹ הנך דאי עביד להו בשבת מיחייב חטאת גזרו בהו ב"ש ע"ש עם חשכה קורות בית הבד ועיגולי הגת דאי עביד להו בשבת לא, states, יט, א.
מיחייב חטאת לא גזרו.

² (by writing להו in the plural) is referring to מוכרים as well as to אין נותנין וכו'. In all these cases if he would sell something to a נכרי on שבת or he would give him hide to cure or clothes to wash, the ישראל would not be חייב מלאכה דאורייתא, since he did not transgress a חטאת.

³ מחמר means driving a donkey (or other animal). This is referring to the case of מוכרים where the נכרי will load the merchandise on his donkey and drive it to his destination. (קנגב, on אסור מה"ת).

⁴ This is referring to אסור מה"ת is כיבוס בגדים or עיבור עורות where אין נותנין עורות לעבדן וכו'.

⁵ See דנראה כמסייעו להוליך בשבת רש"י בד"ה ולא משנה where רש"י יח, ב ד"ה אלא כדי.

⁶ One is prohibited from asking a נכרי to work for the ישראל on שבת.

⁷ See 'Thinking it over'.

⁸ See footnote # 4.

Summary

The qualification that ש"ב decreed only on מלאכות for which one is חייב חטאת בשבת is in those cases where there is no actual work (like 'אין שורין וכו'), however when the נכרי is doing work בידים (like 'אין מוכרין וכו') which is אסור for a ישראל, there is no such qualification.

Thinking it over

is of the opinion that the cases of אין מוכרין and ואתן עורות are a greater חילול שבת than the case of אין שורין and אין נותנין אונן, because in the former cases the נכרי is doing a מלאכה בידים which is אסור לישראל מה"ת. However why do we not consider the flip side; in the cases of אין שורין and אין נותנין אונן, the מלאכה which is happening on שבת is caused exclusively by a ישראל, while in the cases of אין מוכרין, the ישראל is doing nothing of the מלאכה. Why is one more חילול שבת than the other?!